

LIONSCLUB HAARLEMMERMEER

Zwoegen, zweten, snoeien, nat worden, helpen, planten, genieten, opruimen en...

Het is weer zo ver. We mogen de Bardotuin haar winterbeurt geven.

Het staat daar ergens op een bord vermeld dat de Lions dit doen.

Aan de weg timmeren heet dat.

Ik ben vast niet de enige die het nu voor het eerst ziet.

Frans deelt vakkundig de werkzaamheden uit.

Aan de slag dus.

De ligusters worden gesnoeid. Volgens Frans moet dit voor de komende twee jaar afdoende zijn. Tegen die tijd hopen de mensen van Bardo dat ze dan het nieuwe onderkomen op het Antonius terrein hebben betrokken.

Velen van ons weten dat Arie sterk is. En toch....Met een gemotoriseerd snoeimes is hij een paar uur in de weer, gaat gewoon door ook wanneer hij boven zijn macht moet werken! En dat is het geval.

Weergaloos zoals deze Lion letterlijk zijn handen uit de mouwen steekt. Op geen enkele manier ben ik jaloers dat Frans dit niet aan mij vraagt. Ik ben dat wel op Arie zijn oorbeschermers. Wat maakt die machine een lawaai!

De regen komt met bakken uit de lucht. Als ons dat echt te bar werd vluchten we naar binnen. Bij het opstaan na het koffiedrinken blijkt dat menige kont aardig nat is geworden.

Ton Lokhorst en ik filosoferen over de betrekkelijkheid van ons nat pak. We relateren dit aan wat patiënten van Bardo zoal ten deel kan vallen.

Wat is Ton Breeuwer in zijn element. Zijn oproep van vorige week ons niet aan het slechte weer te storen viel in het water. Nu krijgt en grijpt hij zijn kans. Ook hij is heel was mans.

Wat kan die man glunderen!

Deze ochtend is Jan Millenaar voortdurend in mijn gedachten. Zou hij ook nog van de tuin hebben genoten of Ank of....? Het personeel zegt dat deze tuin in een enorme behoefte voorziet.

Binnen speelt het echte werk zich af, wat wij doen is franje aanbrenge.

Tijdens het bollen poten vertrouwt Jack me toe dat een van zijn medewerksters hier patiënt is geweest. De verzorging en aandacht die ze kreeg was geweldig.

Haar man, ook een medewerker voelde zich daar op zijn gemak. Hij mocht net als thuis zo maar een toetje voor zichzelf uit de koelkast pakken.

Mij wordt duidelijk dat Jack binnen al aan het werk is geweest. De buiten ervaring is voor hem nieuw. Hij heeft geen idee wat voor soort bol hij in de grond stopt.

Veel gaan er in. We poten er zeker duizend!

De president stapt even uit zijn rol: hij is gewoon tuinman en rotzooi opruimer.

Kruiwagens afval worden op een hoop gegooid. Samen met Jos zie ik hem dit doen. Ze lopen samen op achter hun kruiwagen. Ik vraag me af of ze het over hun eigen land hebben of over het aantal hectares of...

Frans meldt triomfantelijk dat er 3mm afval is weggekruid!

Andre hoor ik aan de andere kant van de heg aanmoedigen.

Ik ben benieuwd naar de foto's van Gert Jan. Dat ze mooi zijn weet ik nu eigenlijk al.

Rien kent deze op zijn duimpje en gaat daardoor zo zijn eigen gang.

Aad Maaten laat straks thuis opgewonden zijn werkpak bewonderen denk ik.

Wout zegt dat hij zijn eigen tuin gaat herinrichten. Hij wil het makkelijker hebben...minder, jawel minder werk! Wat hij aan energie overhoudt steekt hij in deze lusthof.

Ruud vindt dat wij met elkaar mooi werk afleveren.

Wanneer ik op mijn fiets naar huis ga zie ik Jan van achter zijn autostuur denken: tot volgend jaar.

Het idee van Frans om het komend voorjaar ons resultaat te aanschouwen wordt door Bardo beloond. Dan serveren wij weer koffie is hun reactie en voor nu: bedankt.

Bernhard

November 2009 .